

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Caesaris Commentaria Corrosa A Muribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Blattæ nocentes, quò mali vocant libri.
 Satis superque munera inter & curas
 Regni, diurnâ solus, atque nocturnâ
 FRANCISCUS hæc conteret manu chartas.

A D

JOANNEM BARCLAIUM,

Flores studiosè educantem.

Quæ tibi culta novos flatè parit area flores,
 Quæque nitet vario picta colore seges,
 Quàm cito, Barclai, defecerit! improbus Auster
 Dejicit, aut densâ decutit imber aquâ:
 Solibus aut æstus veniens ardentibus urit,
 Aut legit, & rapido demetit ungue manus.
 Haud ita quos lepidis cultu meliore libellis
 Divini flores inferis ingenii.
 Nam Charites Musæque fovent, sparfique beato
 Nectare, perpetui veris honore vigent.
 Nec deerunt unquam inscripti tua nomina flores,
 Longa licet studio perpete sæcla legant.

CÆSARIS COMMENTARIA
 CORROSA A MURIBUS.

Quòd mille libros inter, hunc immaniùs
 Laniasse mures aspicias,
 Quo bella Cæsar inclyta, & victorias
 Hac qua peregit fortiter
 Dextra, exaravit doctè, id imprudentiâ,
 Casive factum ne puta.

B 3

Nam

Nam dum coronâ cingit, ac sedet diu
 Castella circùm, aut mœnia,
 Edendi amore adegit, ac penuriâ,
 Dolo undecumque & machinis
 Periclitantes aggredi, & consumere
 Excepta murium agmina.
 Ex illo inustum dedecus, & injuriam
 Transmissam adusque posteros,
 Auctoris haud oblita, fortis natio
 Reponit, atque ulciscitur.

A D

JUVENEM PICTOREM.

DUm vivo discis tabulas animare colore,
 Et varios natura effert quos dædala flores,
 Graminaque, & dulces anni per tempora fructus
 Dum simulas, laudum juvenili captus amore,
 Disce simul pulcris animum virtutibus altè
 Imprimere, atque Dei sacram mediâ ipse locatam
 Effigiem quam mente geris, fuligine turpi
 Ah cave commacules, & celso è culmine jam jam
 Præcipitem, tetro vitiorum in gurgite volvas.
 Ah cave, dum violasque, rofasque, & candida pingit
 Lilia docta manus, tristes sub pectore dumos,
 Atque venenatis radicibus inferat herbas
 Aëtus amor furiis, nimiumque effræna cupido,
 Pullulet unde tibi scelerum densissima silva,
 Pœnarumque gravis nullo non tempore messis.

D E